

SIF

Saxdalens Idrotts Förening

Jag har emottagit en intressant berättelse med bild, från Vesa Hartikainen som växte upp i Saxdalen, och var mycket aktiv inom idrottsföreningen och speciellt friidrotten.

Många i byn kända personer var engagerade inom denna gren av föreningen, vilket framgår av berättelsen nedan. Förutom friidrotten var intresset stort även för fotboll, och vintertid fanns en ishockey sektion, längre tillbaka även ett stort intresse för skidsporten.

Nedan kommer kortet på delar av friidrottarna med sin lagledare, samt Vesa's berättelse från tidigt 1960-tal.

Jag hittade detta gruppfoto, troligen från 1962, på Saxdalens IFs Friidrottare.

På fotots baksida har jag noterat följande namn (grenar):

Stående: Rune Karlsson (lagledare), Ronny Norrman (400-1500 m), Erik Brändholm (diskus, kula), Hans Andersén (slägga, kula), Sune Danielsson (100-200, 4x100 m)

Knästående: Vesa Hartikainen (längd, tresteg, stav, kula, diskus, slägga, 3000 m, 4x100 m), Markku Hartikainen (spjut), Per-Anders Persson (höjd, längd, 400 m), Per-Åke Holst (höjd), P-G Runnberg (höjd)

Sittande: Lars Persson (400 m), Kjell Jansson (400, 4x100 m), Ragnar Wilhelmsson (längd, tresteg, 100-200 m, 4x100 m), Herman Nordström (100, 4x100 m, längd)

Vi deltog i serietävlingar, och vann div 3 Dalarna 1962 och deltog därefter i div 2 med tävlingar mot Heros, Stål, Gustafs, Leksand,..... Såsom jag minns, skulle vid varje tävlingstillfälle alla lag delta med två gubbar i varje gren och laget fick poäng omvänt mot placering, även sisten fick 1 p bara man fullföljde. Jag var en av dem som inte var bra på något, men kunde delta någorlunda i alla grenar. Jag minns att jag bl.a. i Leksand blev varvad två gånger av segraren på 3000 m (=8 varv), så det var skillnad på tempot!

Jag minns särskilt att jag tävlade mot hockeystjärnorna Totte Bengtsson i stavhopp och Bolle Bond på 3000 m, vilket kändes "stort".

På fotot saknas bl.a. Bertil Johansson (100 m), Bengt-Emil Jonsson (3000 m), Don Lundkvist (spjut), Karl-Göran Runnberg (800-1500 m?).

Bengt-Emil Jonsson gjorde många bejublade insatser särskilt på längre distanser. Det minst glömda är när han tappade en sko i vattengraven på 3000 m hinder, dök i efter skon, satte sig på gravkanten, knöt på sig skon och fortsatte därefter loppet till mål, förvisso varvad minst en gång, men det gällde ju att samla poäng till laget.....

Erik Brändholm hade varit aktiv i Västerås och deltog för oss när han hade flyttat till Grangärde.

Per-Anders Persson bodde i Sunnansjö. Han var mångsidig och spelade väl även fotboll för Saxdalens IF.

Don Lundkvist var son till legendariske olympiern med guld i spjutkastning vid OS i Amsterdam 1928, Erik "Målarn" Lundkvist från Grängesberg, världsrekordinnehavare på 71,01 och den förste i världen över 70 m. Sonen Don hade knappast tränat något innan han blev "värvad" till Saxdalens IF, men hade ärvt generna och blev bland de bättre i Dalarna i spjut. Don hade en äldre Borgward Isabella och skjutsa ofta till tävlingarna, men det hände också att passagerarna fick gå ur efter något väggupp, för att sparka ihop avgassystemet, som hade delat sig....

Bertil Johansson var en naturbegåvning från Grängesberg. Han sprang 100 m under 11 sek och värvades senare till Ludvika, där han idag är läkare.

Löparbanorna med kolstybb på Furuliden kom till någon gång i slutet av 50-talet. Jag var själv med från början och var väl en av dem som slet mest på kolstybben och i sandgroparna under 1960-talet. Var det Einar Haag som var idrottsplatsförvaltare? Jag vikarierade i alla fall ett par somrar och minns att jag hade lönen 3,29 kr/tim. (Fritz Danielsson på sågen betalade 4,10 kr/tim, så senare sommarjobbade jag där...).

*För ovan stående berättelse ett stort tack till
Vesa Hartikainen.*